

نیمهٔ تاریک ماه

(داستانهای کوتاه)

هوشنگ گلشیری

انتشارات نیامد

فهرست

- چند توضیع
در احوال این نیمة روش
چنار (پیام نوین، ۳۹)
دلهیز (زمستان ۴۳)
ملخ (مرداد ۴۵)
پرنده فقط یک پرنده بود
شب شک (جنگ اصفهان، دفتر چهارم، بهار ۴۶)
مثل همیشه (جنگ اصفهان، دفتر پنجم، تابستان ۴۶)
دخمه‌ای برای سمور آبی (جنگ اصفهان، دفتر ششم، بهار ۴۷)
عیادت
پشت ساقه‌های نازک تجیر
یک داستان خوب اجتماعی
مردی با کراوات سرخ (جنگ اصفهان، دفتر هفتم، زمستان ۴۷)
عکسی برای قاب عکس خالی من
معصوم اول (جنگ اصفهان، دفتر هشتم، تابستان ۴۹)
معصوم سوم
هر دو روی یک سکه (شهریور ۵۰)
گرگ (دودکی، ش ۱۰، ۱۰ مرداد ۵۱)
عروسک چینی من (شهریور ۵۱)
نمازخانه کوچک من (دودکی، ش ۱۷، نوروز ۵۲)
بختک (دودکی، ش ۵۲، بهمن ۵۴)

- به خدا من فاحش نیستم (رودکی، ش ۵۹، شهریور ۵۵)
سبز مثل طوطی، سیاه مثل کلاغ (احتمالاً ۵۸)
- فتحنامه مغان (آذر ۵۹)
میر نوروزی ما (خرداد ۶۳)
- نیروانای من (مهر ۶۶)
نقشبندان (خرداد ۶۸)
- شرحی بر قصيدة جملیه (شهریور و مهر ۶۹)
خانه روشنان (اسفند ۷۰ - شهریور ۷۱)
- دست تاریک، دست روشن (خرداد ۷۲)
نقاش با غانی (شهریور ۷۲)
- انفجار بزرگ (آبان ۷۲)
حریف شباهی تار (آذر ۷۳)
- گنج نامه (آبان ۷۴)
زیر درخت لیل (دی ۷۴)
- بانویی و آنه و من (فروردین ۷۶)
آتش زردشت (فروردین ۷۶)
- زنданی باغان (مهر ۷۷)

شکل چاپ شده در مجموعه‌ها اکتفا کرد. در مواردی محدود، مثل «معصوم سوم»، تصادفاً دستنوشته‌ای وجود داشت. هرچند اگر تردید می‌کردم که تقاوتها حاصل تجدید نظر خود او در مرحلهٔ غلط‌گیری بوده، می‌گذاشت به همان شکل چاپ شده در مجموعهٔ اولیهٔ بماند. در مورد شازده احتجاج هم همین‌طور عمل کرده بودم. چاپ دهم را بر اساس دستنوشتهٔ تصحیح و غلطهای چاپی را که در نه چاپ تکرار شده بود اصلاح کردم. در مورد داستانی مثل «بختک» به ناقار به نوار صدایش که داستان را در همان سال ۵۴ از روی متن دستنوشتهٔ خوانده است گوش دادم و متن را اصلاح کردم.

در مجموع، غلطهای چاپی آشکار اصلاح شده‌اند؛ در مواردی غلطهای چاپی ظاهر الصلاحی در چاپهای متعدد تکرار شده بودند که اگر خودش بود – چنان که همیشه وقت غلط‌گیری کارهایش می‌کردم – کنارشان علامتی می‌زدم و از خودش می‌پرسیدم. حالا که نه خودش هست و نه دستنوشته‌ها را دارم، نمی‌شود. دست و دلم می‌لرزد حتی نقطه‌ای را جایه‌جا کنم.

و بالاخره اینکه، چنان که در مقدمه گفته است، قصد داشت گزیده‌ای هم از این داستانهای کوتاه منتشر کند، به انتخاب خودش. که نشد. همان‌طور که نشد شاهد چاپ همان مجموعه باشد که در نظر داشت. اما می‌دانم – و کم و بیش به یقین – که اگر گزیده هم می‌داد، قطعاً با همین داستان «زندانی باغان» آن را به پایان می‌برد که به دلیل تاریخ نگارشش پایان‌بخش این مجموعه شده است.

فرزانه طاهری

۱۳۸۰

در احوال این نیمهٔ روش

در عرصهٔ داستان کوتاه حاصل عمر انگار همینه‌است که در این دفتر آمده است. چهار داستان آغازین این دفتر: «چنار» و «دلهیز» و «پرنده فقط یک پرنده بود» و «ملخ» که در هیچ مجموعه‌ای نیامده بود. «چنار» گویا اولین داستان چاپ شده است که با نام مستعار در پیام نوین چاپ شده بود، و سال تحریر آن باید پیش از ۴۰ باشد. «دلهیز» در جنگ اول، به سال ۱۳۴۴ و «پرنده فقط یک پرنده بود» در لوح درآمد. «ملخ» گزارش سفری است که در روزنامهٔ اصفهان و به دیماه ۱۳۴۶ چاپ شده است.

پس من انگار ده سالی پیش از انتشار مثل همیشه قلم زده بودم که چاپ شده‌هایش همینه‌است. رمانی هم هست گمانم به اسم پرچم بدینختی که احتمالاً در ۳۶ و ۳۷ نوشته‌ام و کاری هم در باب یاغیان که هیچ کدام ارزشی ندارند و پیش برادرم محمد است و شاید روزی به کار محققی باید تا بگویند که چه خوب که چاپ نشد. بعيد هم نیست که همهٔ این مسیر را در آن پر و پرت نوشتن آغاز بیستند.

از مجموعهٔ چاپ شدهٔ مثل همیشه هفت داستان هست: «شب شک»، «مثل همیشه»، «دخمه‌ای برای سمور آبی»، «عیادت»، «پشت ساقه‌های نازک تجیر»، «یک داستان خوب اجتماعی»، «مردی با کراوات سرخ». این کتاب اول بار به اعانت شخص شخیصمان درآمد به سال ۴۷ و در اصفهان، که بیشتر داستانهای آن قبلًاً در جنگ اصفهان چاپ شده بود.